

at der er et flertal her i Folketinget, der stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil blot sige til hr. Nyrup og i det hele taget til debatten, at jeg synes jo altså, det er meget væsentligt at fastholde sondringen imellem at mindes og at erindre. Som det allerede er sagt, så mindes man ens kære, men man erindrer historien, man erindrer dens grusomheder.

Og det, at man vil gøre historiens grusomheder til noget, man mindes, det er begyndelsen til den ensretning, som jo ligger i hele holocaust-tanken. Det er jo ikke nogen tilfældighed, som det også er sagt, at Stockholmkonferencen, hvad fører den til? Den fører til den dybt afslørende holdning, at en fri regering i Østrig bliver sat, jeg er lige ved at sige, under administration, men i hvert tilfælde bliver underkendt.

Kl. 13.55

Der har man netop udtrykket for, hvordan dette, at man gør en mindetag ud af en historisk sag som holocaust er begyndelsen til den ensretning, som jo altså er det virkelig uhyggelige, det totalitæres princip. Jeg er ganske klar over, at hr. Sjursen mener det godt, men jeg ville bede ham tænke sig lidt dybere om og tænke sig selv med i den selvretfærdighed, som udstråler.

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Den amerikanske befolkning føler ikke, at der er tale om ensretning. Befolkningerne i alle Europas lande føler ikke, at der er tale om ensretning.

I en lang, lang række europæiske lande har man allerede indført holocaustdagen som en historisk milepæl, der skal hjælpe den nye ungdom til at huske historien, fordi det at huske historien er forudsætningen for ikke at begå de samme fejl igen.

De to talere, der har været heroppe fra Dansk Folkeparti, tillader jeg mig at antage kender historien, det er der i hvert fald blevet sagt fra dem nogle gange. Og hvis man gør det, så ved man også godt, at det at minde hinanden om, hvad det var, der skete, er forudsætningen for at undgå at det gentager sig. Og det har jo gentaget sig nogle gange. Vi har nævnt forskellige eksempler heroppefra.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke den tankegang, at man kan stå heroppe og siger, at det er ensretning at afholde en holocaustdag, at man står her og siger, at Stockholmkonferencen for

holocaust var ensretning. Hvem er det, der er blevet ensrettet? Er det jøderne, er det de eksempler på historiens voldsomme overgreb på folkelige minoriteter, der er ensretning? Er det blevet ensretning at huske sin menneskelige værdighed og sine historiske forpligtelser, er det ensretning? Er det nu blevet ensretning overhovedet at have historieundervisningen som forudsætning for, at vi kan bevare vores grundlæggende humanisme?

Hvad er det, der tales om ud over et desperat populistisk forsøg på at sammenkoble diskussionen om holocaust med Østrig? Det har overhovedet ikke noget med hinanden at gøre. Jeg kan ikke se, hvad det er, man gerne vil have os til at kommentere, men jeg synes, at Dansk Folkeparti for en gang skyld – man har gjort det før, og det er et legitimt parti, der er valgt af et betydeligt antal mennesker, det respekterer jeg – men det ville vel nok være godt, hvis vi herfra i dag kunne få et eksempel på, at ensretning og holocaustkonferencen, det er to forskellige ting, og vi har brug for den holocaustkonference, og vi har brug for at minde hinanden om, at det her ikke må gentage sig.

Tredje næstformand (Kaj Iikast):

Hr. Jesper Langballe og derefter hr. Søren Krarup, og så ønsker formanden at køre videre.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, at fraserne vælter ud af munden på hr. Poul Nyrup Rasmussen, men jeg vil gerne forklare hr. Poul Nyrup Rasmussen, hvad det er vi taler om. Jeg vil gerne give et yderst konkret og håndgribeligt eksempel på, hvordan det at mindes historien, når det går hen og bliver til kultisk dyrkelse, kan betyde, at man lige præcis kaster sig i armene på det, man prøver på at besværges.

Eksemplet, skoleeksemplet i nyere tid, er jo den Østrigsag, som hr. Poul Nyrup Rasmussen var ansvarlig for at sætte i værk, for hvad var meningen med det? Utvivlsomt den, at nu skulle man for enhver pris undgå et holocaust, nu skulle man besværges det totalitære djævelskab, der var under nazismen, og det var virkelig djævelskab. Og hvad skete der? Der skete det, at man på antitotalitarismens vegne underkendte en demokratisk valghandling i Østrig.

Der skete det, at hr. Poul Nyrup Rasmussen og hans socialdemokratiske kolleger i Europa netop for at bekæmpe nazismen kastede sig i armene på en ensretning, som man godt kunne be-